

رازی و خوانندگان

تومان پول خود را مفت و مجانی باد و اخطار کتبی پانزده روزه بالاجبار به تعاونی واگذار نموده اخراج شوند و به علاوه خسارت هم بپردازند!! یعنی با دست خود با تحمل مخارجی هنگفت ظلم مضاعف به خود!! توضیح مطلب واضح و آشکار است که در ماده ۱۷ اساسنامه تعاونی مسکن و ماده ۱۳ قانون تعاون (ضمیمه مطلب) ملاحظه می‌شود و جزیی توجه بدان گویای واقعیت است. همانطوری که استحضار دارید قانون تعاون درحقیقت قانون اساسی تعاونی‌ها است و اساسنامه تعاونی‌ها جز در محدوده قانون تعاون

مسکن، پزشکان و تعاونی مسکن، چوب و پیاز!

«اینجانب که از ابتدای تشکیل تعاونی در سال ۱۳۷۳ عضو آن می‌باشم، اطلاع نداشته و ندارم که ماده ۱۷ اساسنامه تعاونی مسکن پزشکان مصوب ۷/۱۲/۶ مجمع عمومی را چه کسانی پیشنهاد داده و چه کسانی تصویب کرده‌اند ولی وقتی از آن مطلع شدم حیرت، تعجب و تأسف عمیقی مرا فرا گرفت که چطور گروهی از پزشکان یا نمایندگان آنها پذیرفتند که خسارت سال‌های طولانی رنج و صبر و جنگ اعصاب و میلیون‌ها

مصوب سال ۱۳۷۰ مجلس و اصلاحیه ۱۳۷۷ آن فاقد اعتبار است.

طبق اساسنامه تصویبی تعاونی پزشکان، مرجع تشخیص، شاکی، مدعی، قاضی و هم مجری اخراج عضو پس از دو اخطار کتبی به فاصله ۱۵ روز، هیات مدیره است. در حالی که قانون چنین حقی به هیات مدیره نداده و هیات مدیره فقط و فقط می‌تواند پیشنهاد دهنده باشد و حق تصویب ندارد بلکه این حق مجمع عمومی است. به علاوه مجمع عمومی نیز از نظر قانونی حق واگذاری آن را به هیات مدیره ندارد زیرا حق مجمع عمومی از حقوق اعتباری است و حق اعتباری قابل واگذاری نیست. موضوع از نظر قانونگذار بسیار مهم بوده بطوری که مجمع فوق‌العاده مصوب قانون ۱۳۷۰ را در اصلاحیه ۱۳۷۷ به مجمع عادی بدل کرده که نشان از این است که در اخراج عضو عجله نشود درحالی که در اساسنامه مصوب مجمع عمومی تعاونی کاملاً برعکس است.

به هر حال خوشبختانه چون ماده ۱۷ اساسنامه تعاونی مسکن پزشکان در موارد متعددی از جمله در بند ۲ قسمت الف و تبصره آن و نیز بند ۶ قسمت ب آن با قانون تعاون مغایرت دارد، لذا به نظر اینجانب آن را از درجه اعتبار ساقط کرده و از قابلیت اجرا خارج می‌کند که انشاء... در مجمع عمومی بعدی این ماده کاملاً بر این اساس که تعاونی در خدمت پزشکان است نه پزشکان در خدمت تعاونی، طبق قانون تعاون اصلاح شود. البته اینجانب مشروح دلایل را به هیات مدیره محترم ذکر کرده‌ام تا از اجرای آن خودداری فرمایند، چرا که وقتی اشکالات قانونی واضح و آشکار شد، اجرای آن قانونی نخواهد بود و باعث

ضمان اجراکننده می‌گردد. اما آیا اعضا محترم تعاونی حداقل نباید خودشان به حق خودشان توجه بیشتری داشته باشند؟

پون نیک نظر کرد پر فویش در آن دید
گفتا ز که نالیم که از ماست که برماست»

با تقدیم احترام
دکتر محمد علی فلاح تفتنی
متخصص اطفال

مواردی از اساسنامه و مقررات مصوب مجمع عمومی مورخ ۷۸/۱۲/۶ شرکت تعاونی مسکن اعضا سازمان نظام پزشکی جمهوری اسلامی ایران

الف - ماده ۱۷ اساسنامه مصوب

- در موارد زیر عضو از تعاونی اخراج می‌شود:
- ۱- از دست دادن هر یک از شرایط عمومی و اختصاصی عضویت مقرر در این اساسنامه به استناد گزارش مکتوب مراجع ذیربط.
 - ۲- عدم رعایت مقررات اساسنامه و سایر تعهدات قانونی پس از دو اخطار کتبی هیات مدیره به فاصله ۱۵ روز و گذشتن ۱۵ روز از تاریخ اخطار دوم.
 - ۳- ارتکاب اعمالی که موجب زیان مادی تعاونی شود و وی نتواند ظرف مدت یکسال آن را جبران نماید یا انجام اعمالی که به حیثیت و اعتبار تعاونی لطمه وارد کند و یا با آن رقابت ناسالم نماید.
- تبصره: تشخیص موارد فوق با هیات مدیره یا بازرس قانونی خواهد بود.
- ب - مصوبات مورخ ۷۸/۱۲/۶ مجمع عمومی

عادی سالیانه که برای کلیه اعضا شرکت تعاونی اعم از حاضر و یا غایب در مجمع مذکور لازم الاجرا می باشد به شرح زیر جهت استحضار اعلام می گردد.

بند ۶- با توجه به این که عدم پرداخت به موقع اقساط ماهیانه توسط اعضا شرکت تعاونی باعث طولانی شدن زمان تحویل پروژه ها و همچنین تورم ناشی از آن خواهد شد و این تأخیر موجب اضرار سایر اعضا که در موعد مقرر به تعهد خویش عمل می کنند می شود، مجمع تصویب نمود آن عده از اعضا تعاونی که بیش از ۱۰ روز از موعد مقرر در پرداخت اقساط تعیین شده تأخیر داشته باشند هیات مدیره شرکت مکلف است به ازای هر روز تأخیر معادل ۱۱ درصد آن مبلغ به عنوان خسارت تأخیر (قبل از تحویل واحد مسکونی) اخذ و به نفع سایر اعضای که اقساط خود را به موقع پرداخت نموده اند منظور نماید (به عنوان مثال به ازای هر یک روز تأخیر برای پرداخت یک میلیون تومان قسط یا اقساط، روزانه ۳۰۰ تومان به عنوان خسارت تأخیر تعلق خواهد گرفت) بدیهی است اقدام فوق مانع در اجرای ماده ۱۷ اساسنامه (بند دوم) و انجام مراحل صدور اخطار و اخراج عضو ذیربط نخواهد بود، در این صورت هر تعدادی اخراج شوند قویاً مورد تأیید و تصویب مجمع عمومی تلقی می شود و هیات مدیره اجازه خواهند داشت به جایگزینی اعضا اخراجی (پس از اخذ خسارات مندرج در این مصوبه) نسبت به عقد قرارداد در اجرای مصادیق ماده ۱۲ اساسنامه با قیمت جدید اقدام نماید.

در زیر ماده ۱۳ قانون بخش تعاونی مصوب ۱۳۷۰ مجلس شورای اسلامی و دو اصلاحیه آن مصوب ۷۷/۷/۵ مجلس شورای اسلامی با تذکر

این که اساسنامه تعاونی ها جز در محدوده قانون تعاون فاقد ارزش قانونی بوده قابل اجرا و استناد نیست آورده شده است:

■ ماده ۱۳ - در موارد زیر عضو از تعاونی اخراج می شود:

۱- از دست دادن هر یک از شرایط عضویت مقرر در این قانون.

۲- عدم رعایت مقررات اساسنامه و سایر تعهدات قانونی پس از دو اخطار کتبی توسط هیات مدیره به فاصله ۱۵ روز و گذشتن ۱۵ روز از تاریخ اخطار دوم با تصویب مجمع عمومی عادی

۳- ارتکاب اعمالی که موجب زیان مادی تعاونی شود و وی نتواند ظرف مدت یکسال آن را جبران نماید یا اعمالی که به حیثیت و اعتبار تعاونی لطمه وارد کند یا با تعاونی رقابتی ناسالم بنماید.

تبصره - تشخیص موارد فوق بنا به پیشنهاد هر یک از هیات مدیره یا بازرسان و تصویب مجمع عمومی خواهد بود.

